

למעני אעשה, (יחזקאל ב) ואעש
למען שמי. ומשום זה כל קץ של
כל דרגה הוא כפי הזכויות של
בני האדם הוא, והקץ של הקדוש
ברוך הוא לא תלוי בזכויותיהם.
ויש שבעים ושנים אחר האלף
החמישי כפי המדה ההיא. ויש
שבעים ושנים אחר אלף
ומאתים כפי המדה ההיא. ויש
מאתים וחמשים ושיש של נח
שלו, פי עין בעין יראו קץ אחר
יש מאתים ארבעים וחמש כפי
(אותה) המדה, והדרגה הזו של
רצון שהוא הקדוש ברוך הוא.
שני קצין אאריך. וזה וכל
החשבונות וגיימטריאות של
קצים הם פּרפראות לחכמה
מכתר למעלה אין קץ וחשבון.
כמו שכתב בעל ספר יצירה:
ולפני אחד מה אתה סופר. הראש
של כל הקצים - חכמה, הסוף
של כל הקצים הוא, שהשכינה
היא העשירית.

העמוד האמצעי כולל הראש
והסוף של כל הקצים, וכל סוף
הוא בצדיק, והכל נכלל בצדיק
שכולל שלשת האבות שבהם
נקרא שביעי שלש פעמים. זהו
שפתוב (בראשית א) ויכל אלהים
ביום השביעי, וישבת ביום
השביעי, ויברך אלהים את יום
השביעי. וזהו בעב הענן, וממנו
נמצא השם בן שבעים ושנים
שמות ויפ'ע ויב'א וי'ט, שהם
כלל ופרט וכלל, שנכללים במים
אש ורוח, והם ים ואויר ורקיע.
והם הים ותקף הימין, מלאך
החסד, וזה מיכאל, שהוא על שם
(שמות טו) מי כמוך באלים ה',
ששמו מכבי שעולה לשבעים
ושנים בחשבון אותיות, ואורו
ארבעים ושנים. וזהו פחו, (ישעיה
מג) כי תלך כמו אש לא תכוה.
(שמות טו) ויט משה את ידו על

שמי. ובגין דא פל קץ דכל דרגא פפום זכון
דבני נשא איהו. וקץ דקודשא בריך הוא לא
תליא בזכון דלהון.

ואית ע"ב בטר אלף חמישאה פפום ההיא
מדה. ואית ע"ב בטר אלף ומאתן, פפום
ההיא מדה ואית מאתן וחמשין ושית דנ"ח
דילה, פי עין בעין יראו קץ אחרא אית רמ"ה
פפום (ההיא) מדה, והאי דרגא דרענא דאיהו
קודשא בריך הוא. תרין קצין אאריך. ודא
וכל חשבונות וגיימטריאות דקצים, אנון
פרפראות לחכמה מכתרא לעלא לית קץ
וחשבון, כמו שכתב בעל ספר יצירה, ולפני
אחד מה אתה סופר. רישא דכל קצין חכמה,
סופא דכל קצין צדיק איהו, דאיהו שכינתא
עשיראה.

עמודא דאמצעיתא פליל רישא וסופא דכל
קצין. וכל סוף איהו בצדיק, וכלא
אתפליל בצדיק דכליל תלת אבהן דבהון
אתקרי שביעי תלת זמנין. דדא הוא דכתיב
(בראשית ב ב) ויכל אלהים ביום השביעי,
ויהי איהו בעב הענן, ומנה אשתכח שם בן
שבעין ותריין שמקן ויפ'ע ויב'א וי'ט, דאנון
כלל ופרט וכלל, דאתפלילן במיא אשא
ורוחא. ואנון ימא ואוירא ורקיעא.

ואנון ימא ותקפא דימינא, מלאך החסד ודא
מיכאל, דאיהו על שם (שמות טו) מי כמוך
באלים ה', די שמה מכבי דסליק שבעין ותריין,
בחשבון אתווי ונהורא דילה ארבעין ותריין.
ודא חילא דילה (ישעיה מג ב) פי תלך כמו אש לא
תכוה. דדא מכבי אשא, ומיכאל איהו דמות
אריה דאיהו אריה ממים. (שמות יד כא) ויט משה
שנה מכבה אש, ומיכאל הוא דמות אריה, שהוא אריה ממים.

הים, וישם את הים לחרבה, בכח של גבריאל שליח הגבורה שממנה על חרבה. ומשום זה נאמר בו וישם את הים לחרבה, מהצד של אוריאל, שליחו של העמוד האמצעי, הפריד בין מים ואש. זהו שכתוב, ויבא בין מחנה מצרים, שהיא אש נכריה, ובין מחנה ישראל, שהיא מים.

ויהי הענן מימין, והחשף של הרשעים משמאל, שהלך לקטרג לצד השמאל של גבורה, ולא קרב זה אל זה כל הלילה. וכמו שהפריד בין השמאל של הצד האחר לימין של הקדש שלא התקרב אליה, כך מיחד בין הימין והשמאל של הקדש, שבו השמות והספירות והאותיות וההיות משלשות, ומשום זה וה"ו וכו' משלש בשלש אותיות, משום שישראל שלישי לפהן וללוי. אבל שמות מרבעים ואותיות של תבה ארבע הם מהשכינה.

והשע ספירות הן משלשות בעמוד האמצעי, כמו זה: ח' כ' מה חס'ד נצ'ח פת'ר תפארת יס'וד בינה גבורה הו'ד, ומלכות היא עשירית להם, ורביעית להם מצד האם העליונה, היא שמינית, ושלש הספירות הללו לבושם חשף ענן וערפל. החשף לשמאל, הענן לימין, והערפל באמצע, תחת השמים שהוא העמוד האמצעי. זהו שכתוב (תהלים יח) ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו. בענן שיוצא קול, שנאמר בו (שם כט) קול ה' על המים.

וכמה קולות מתפוצצים ממנו, שנאמר בהם (שם צ) מקלות מים רבים, מצד הגבורה ששם חשף, שבו (בראשית כו) יצחק ותכהין עיניו ומצד הערפל דופק הקול שנאמר

את ידו על הים, וישם את הים לחרבה, בתקפא דגבריאל שליחא דגבורה דממנא על חרבה. ובגין דא אתמר ביה וישם את הים לחרבה, מסטרא דאוריאל שליחא דעמודא דאמצעיתא, אפריש בין מ'א וא'שא. ה'דא הוא דכתיב (שם פסוק כ) ויבא בין מחנה מצרים, דאיהי א'שא נוכראה, ובין מחנה ישראל, דאיהי מ'א. ויהי הענן מימנא, והחשף דרשיעיא משמאלא, דאזל לקטרגא לסטרא דשמאלא דגבורה, ולא קרב זה אל זה כל הלילה, וכמא דאתפריש בין שמאלא דסטרא אחרא לימנא דקודשא דלא אתקריב לגבה הכי מיחד בין ימנא ושמאלא דקודשא, דבה שמען וספירן ואתון והו'ן משלשין, ובגין דא וה"ו וכו' משלש בתלת אתון. בגין דישראל שלישי לכהן ולוי, אבל שמען מרבעין ואתון דתבה ארבע אנון משכינתא.

והשע ספירות אנון משלשין בעמודא דאמצעיתא. פגונא דא ח' כ' מה חס'ד נצ'ח פת'ר תפארת יס'וד בינה גבורה הו'ד, ומלכות עשירי לון, ורביעי לון מסטרא דאמא עלאה, איהי תמינאה, ותלת ספירן אלין, לבושיהו חשף ענן וערפל. חשף לשמאלא, ענן לימנא, וערפל באמצעיתא, תחות שמים דאיהו עמודא דאמצעיתא, ה'דא הוא דכתיב (תהלים יח) ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו. בענן דנפיק קלא, דאתמר ביה (שם כט א) קול ה' על המים.

וכמה קלין מתפוצצין מנה, דאתמר בהו'ן (שם צג ד) מקלות מים רבים, מסטרא דגבורה דתמן חשף, דבה (בראשית כו א) יצחק ותכהין עיניו מראת, דפיק קלא דאתמר ביה (תהלים כט ז) קול מראת. דופק קול שנאמר בו (תהלים כט) קול ה' חצב להבות אש,

בו קול ה' בְּהָדָר, הַיְדוּעַ הַדּוּר
לְיִשְׂרָאֵל דּוֹפֵק זָקֵן. זֶהוּ שְׁכַתוּב
(ויקרא מט) וְהִדְרֹתָ פָּנַי זָקֵן.

שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת אַחֲרַיִם מְנַצַּח הוֹד
יְסוּד, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת.
הַקּוֹל הַשְּׂבִיעִי יוֹצֵא מִן הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה. וְכִנְגֵד שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת
הֵם. הַזֵּית לְיִמִּין, גֵּר לְשִׁמְאֵל,
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי פְתִילָה שְׁאֲחוּזָה
בְּשִׁנְיָהִם, שֶׁהִיא עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי
לְמִינוֹ. אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ,
זֶה הַכְּלִי שֶׁל הַגֵּר, וְגֵר שֶׁל שַׁבַּת
מִצַּד הַגְּבוּרָה בּוֹעֲרֵת וּמוֹאֲרֵת.
אוֹי לְמִי שֶׁמְקַרֵּיב אֵשׁ זָרָה אֵלֶיךָ,
שֶׁבְגָלְלוּ צִוְּהָ לֹא תִבְעֶרּוּ אֵשׁ בְּכֹל
מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְאִף
הַשְּׂכִינָה כִּף נִקְרָאת גֵּר מִצַּד
הַשִּׁמְאֵל, וְנִקְרָאת אוֹר מִצַּד
הַיְמִין, שֶׁשָּׁם (שְׁמוֹת כו) זֵית זָךְ וְכו',
לְהַעֲלֹת גֵּר תְּמִיד, וְהוּא שְׁמֵן
לְמֵאוֹר, שֶׁהִיא כִּי גֵר מִצְוֶה וְתוֹרָה
אוֹר, וְהִיא פְתִילָה מִצַּד הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי שְׁאוּחָז בְּשִׁנְיָהִם.

וְכִבּוּזָה זֶה זֶרַע שֶׁל אָדָם כְּנֶגֶד שְׁמֵן,
וְבִרְיַת מִלָּה כְּנֶגֶד פְּתִילָה. גֵּר ה'
נִשְׁמַת אָדָם כְּנֶגֶד גֵּר שֶׁל מְנוֹרָה.
הַמְרָאָה הַשְּׂמִינִי, הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה
נִקְרָאת - כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה סְבִיב,
מִט"ה הָאֱלֹהִים. הַנְּגָה מִצַּד הַיְמִין
מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְרַחֵם עַל בְּעָלֵי
הַתְּשׁוּבָה, שְׁבוּ נְאֻמֵּר כִּי יְמִינְךָ
פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיבִים. מִצַּד
הַשִּׁמְאֵל מִטָּה הָאֱלֹהִים, לְהַכּוֹת
בּוֹ אֶת הַרְשָׁעִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת
יז) וּמִטָּף אֲשֶׁר הִפִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר
קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ.

וְשִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת, לְכֹל אַחַת שַׁבְּעָה
יָמִים, עוֹלָיִם לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעִים.
וְזֶהוּ (ויקרא כה) וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת

ה' חֲצִיב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּמִסְטָרָא דְעֶרְפֶּל דְּפִיק
קָלָא דְאִתְמַר בֵּיה (שם פסוק ד) קוֹל ה' בְּהָדָר, הַיְדוּעַ
הַדּוּר לְיִשְׂרָאֵל דְּפִיק סְבָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(ויקרא מט לב) וְהִדְרֹתָ פָּנַי זָקֵן.

תִּתְּתָ קָלִין אַחֲרֵינִין מְנַצַּח הוֹד יְסוּד, דְּאֲנוּן
לְקַבֵּל תְּלַת אַבְהֵן קָלָא שְׂבִיעָאָה מֵאֲמָא
עֲלָאָה נַפְקָא. וְלְקַבֵּל תְּלַת אַבְהֵן אֲנוּן, זֵית
לְיִמִּינָא. גֵּר לְשִׁמְאֵלָא. עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא
פְתִילָה דְאִתְאַחִיד בְּתַרְוֵיהוּ. דְאִיְהִי (בראשית א יא)
עֵץ פְּרִי עֵשָׂה פְּרִי לְמִינוֹ. אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל
הָאָרֶץ, דָּא מְאֲנָא דְשִׁרְגָא, וְגֵר דְשַׁבַּת מִסְטָרָא
דְגְבוּרָה אִתְוֹקֵדַת וְאִתְנַהֲרַת. וְוִי לְמֵאֵן דְקַרִיב
אֲשָׁא נּוֹכְרָאָה לְגַבְהָ דְבְּגִינָה מְגִי (שְׁמוֹת לה ג) לֹא
תִבְעֶרּוּ אֵשׁ בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת,
וּשְׂכִינְתָא אוֹף הָכִי אִתְקַרִיאת גֵּר (דף קטו ע"ב)
מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאִתְקַרִיאת אוֹר מִסְטָרָא
דְיִמִּינָא, דְתַמְנִין (שְׁמוֹת כו כ) זֵית זָךְ לְהַעֲלֹת גֵּר תְּמִיד.
וְאִיְהוּ שְׁמֵן לְמֵאוֹר, דְאִיְהִי (משלי י כג) כִּי גֵר מִצְוֶה
וְתוֹרָה אוֹר. וְאִיְהִי פְתִילָה מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא דְאִתְחִיד בְּתַרְוֵיהוּ.

וּבְגוּנָא דָא, זֶרַע דְבַר נֶשׁ לְקַבֵּל מִשְׁחָא, וּבִרְיַת
מִלָּה לְקַבֵּל פְּתִילָה. (שם כ כז) גֵּר ה' נִשְׁמַת
אָדָם, לְקַבֵּל גֵּר דְשִׁרְגָא. חִיזוּ תְּמִינָאָה, אֲמָא
עֲלָאָה אִתְקַרִיאת, כֵּן מְרָאָה הַנְּגָה סְבִיב, מִט"ה
הָאֱלֹהִים. הַנְּגָה מִסְטָרָא דְיִמִּינָא מִטָּה כְּלָפֵי
חֶסֶד, לְרַחֵם עַל מְאֲרֵי תִיּוּבְתָא דְבֵיה אִתְמַר,
כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיבִים, מִסְטָרָא
דְשִׁמְאֵלָא מִטָּה הָאֱלֹהִים, לְמַחְאָה בֵּיה
לְרִשְׁיַעֲיָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת יז ה) וּמִטָּף אֲשֶׁר
הִפִּיתָ בּוֹ אֶת הַיָּאֵר קַח בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ.

וְשִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת, לְכֹל חֵד שִׁבְעַת יוֹמִין סְלִקִין מ"ט. וְהֵאֵי אִיְהוּ (ויקרא כה ח)
וְסִפַּרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת שָׁנִים, אֲנוּן מ"ט שָׁנִים. וּמ"ט יוֹמִין שִׁבְעַת